

Pauk György és Jandó Jenő szonátaestjével indul a sorozat

Koncertek a zsinagógáért

Az Alapítvány a Szegedi Zsinagógáért idén is megrendezi az épület rekonstrukciója javára szokásos jótékonyági hangversenysorozátát, amely a két világhírű muzsikus, Pauk György hegedűművész és Jandó Jenő zongoraművész mai szonátaestjével indul.

A 19 órakor a Szegedi Zsidó Hitközség dísztermében kezdődő koncert házigazdája Meszlényi László. A műsoron Beethoven a-moll és c-moll, valamint Bartók hegedűre és zongorára komponált I. szonátája szerepel.

Pauk György hegedűművész a budapesti Zeneakadémián tanult, majd győzött Genovában a Paganini Hegedűversenyen, Párizsban pedig elnyerte a Jacques Thibaud Hegedűverseny nagydíját. 1961-ben telepedett le Londonban, ahol

Lorin Maazel vezényletével a Londoni Szimfonikusokkal mutatkozott be.

Pályafutása során a világ legnagyobb zenekaraival és leghíresebb karmestereivel koncertezett. Amerikában 1971-ben Solti György chicagói szimfonikus zenekarával mutatkozott be először. A szerzők vezényletével elsőként játszotta Lutoslawski, Penderecki és Schnittke műveit. Számos díjnyertes lemezfelvétellel rendelkezik, a londoni Királyi Zeneaka-

démia professzora. Egy 1714-ben készült Massart Stradivari hegedűn játszik.

Jandó Jenő a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zongora szakán szerzett diplomát, majd 1974-től az Országos Filharmónia szólistája lett.

1973-ban megnyerte a Magyar Rádió zongoraversenyét, második díjas lett a versailles-i Cziffra György-zongoraversenyen és 1975-ben a milánói Ciani-emlékversenyen.

1977-ben elnyerte a sydneyi zongoraverseny kamarazenei különdíját. 1975-től a Zeneakadémia tanára, többek között Liszt Ferenc-díjjal és Kossuth-díjjal is-

merték el művészetét. Jandó Jenő nemcsak szólistaként, hanem kamaramuzsikusként is elismert, Pauk Györggyel több lemezfelvételt készített a Naxosnál, az egyiket Grammy-díjra is jelölték.

Lemezre játszotta a 32 Beethoven-szonátát, az összes Mozart-zongoraversenyt és Haydn-szonátát, valamint Schubert-összkiadást is készített.

A Naxos kiadónál eddig mintegy száz CD-je jelent meg. Évente több mint 350 ezer lemeze talál gazdára, ezzel igen előkelő helyen áll a világ zongoristáinak CD eladási toplistáján.

Belami választási harca

Németh György rajza

Akkor most vitáznak, vagy nem vitáznak? – fordult Plüss Eta a Zsibbadt brigádvezetőben üldögélők népes csapata felé. És akkora tanácsalanság tükröződött az arcán, hogy Smúz apu még pénzért se tudta volna eldönteni, hogyan fér el azon a kis fejen.

– Már miért vitáznánk, kedves naccsád? – kérdezett vissza nem is kicsit meglepődve Snájdig Pepi. – Ha nem vette volna észre, teljes az összhang a mi kompániánkban, és csak azért nem markolásszuk egymás kezét a nagy barátság kellős közepén, mert hogy valamivel a poharat is fogni kell.

– Mit érdekel engem, miért nem felesel momentán Minek Döncivel, vagy Ló Elekkel – legyintett Etus. – Engem most országos problémák foglalkoztatnak. Hogy mást ne mondjak, roppantul izgat a választások végeredménye. Ezért kérdem hát: vitázik-e egymással a miniszterelnök meg a miniszterelnök-jelölt? Mert hogy nagyon tervezték.

– Ejnye, magának már csak ez a vita hiányzik? Hát nem vette észre, hogy ebben a kampányban már az is a másik torkának ugrik, aki korábban szelídebb volt az idomított galambnál? – próbálta kivezetni a beszélgetést a politikából Firnájsz Egon.

– Már megbocsásson, de szerintem a mi népünk nagyon is kultúráltan vitatja meg, mégis, kinek a kezében lenne legjobb helyen a kormányrúd – fogalmazott, alig erőlködve Bika Jenő. – Vagy maga azt hiszi, hogy más országokban, két-három héttel a választások előtt egymás tenyeréből majszolják a hamuban sült, rántott lovat az emberek?

– Mondhat nekem bármit – szolt közbe, mert miért is ne, Bovden Béci –, az én fejem már majd szétesik a nagy kétségbeeséstől. Ugyan-is ha az egyik felet hallgatom, úgy érzem, ebben az országban még a milliárdos is olyan szomorú, hogy reggeltől estig a könnyét nyeli. Ha meg a másik mondatait kell sorba rakni az agyamban, arra a következtetésre jutok: még néhány hét, és előzőnk országunkat a svájci meg a kanadai menekültek. Mert hogy hozzájuk is eljutott a hír, az országhatárokra már szereltetjük a Kánaán fejrántó táblákat.

– Jaj, már megint ezzel a dumával jön – visított egy halkat Cink Enikő. – Mintha nem tudná: a választási harc lényege éppen az, hogy a másik felet kibillentsek az egyensúlyából. Majd megnyugszanak a kedélyek, ha bedobáltuk a cédulákat az urnaládákba.

Ezzel a megjegyzéssel akár be is fejeződhetett volna a beszélgetés, hogy rátérjen a társaság a húsvétra szánt sonka árának megvitatására. Ám Firnájsz úr nem szűkített, de nem is tágitott a témától, s kijelentette: a politika eldurvult és punktum. S mivel látta, hogy ezzel a mondatával mégsem ért el akkora sikert, mint Sharon Stone szokott egy-két mosolyával, azt is hozzátette: melyik pártot okolja eme fene nagy durvaság miatt. A második mondatát nem igazán sikerült befejeznie, ugyanis Ló Elek két darab csuklós busz méretű po-fonnal fejezte ki nemtetszését. Ló urat később az ütlegette, aki Firnájsznak adott igazat, Firnájsz pártját ketten, torkát viszont hárman fogták, mire Belaminak sikerült közbeavatkoznia.

– Maga csak ne akarjon véget vetni a vitának – hadakozott a külváros nyugalmazott szépfüjával immár Snájdig Pepi is. – Mert éppen ideje kimondani: Ló Elek hatalmas nagy tuskó, és csak azért nem ereszt gyökeret, mert néha megmozdul.

E kijelentés vért, Minek Dönci meg bort kíván – kiabáltak többen is, majd tekintetükkkel belécsimpaszkodtak Belamiba, aki egy frissen koszlott asztalnak tetején fogott neki beszédének.

– Emberek! Ugyan ne rontsák már el veszekedéssel ezt a csodaszép kampányt. Inkább arra figyeljenek, mennyire fontosak vagyunk most mi, picinyke, panelban bujkáló kisemberek. Hát nem látják – nekünk ígérnek fűt, fát, és annyi autópályát, hogy még most kell kivágtatnunk a mezőre füvet nézni, hiszen pár esztendő múlva a dűlőút helyén is sztrádák csimpaszkodnak egymásba. De sebjaj, hiszen a mi jogainkért folyik a háború, a mi fizetésünk fog úgy emelkedni, hogy létrán mászhatunk utána. Hogy fele sem lesz igaz? Jaj, csak efféle kétkedéssel ne rontsák el az örömeiket. Inkább igyák a szép szavakat, meg ne kérdezzék, hol termelik ehhez a nagy fellendüléshez a húszezreket. És ha már ennyire belendültem, haad adjak még egy jó tanácsot. Takarékoskodjanak a hevülettel, hiszen a parlamenti választások után oly sok veszekedni valónk lesz még. Mert az csak nem lehet, hogy az önkormányzati voksolás ürügyén ne tépjük meg egymás haját – kacsinított Belami, majd torkáig gurította politikamentes sörét.

BÁTYI ZOLTÁN

A millennium mindannyiunké

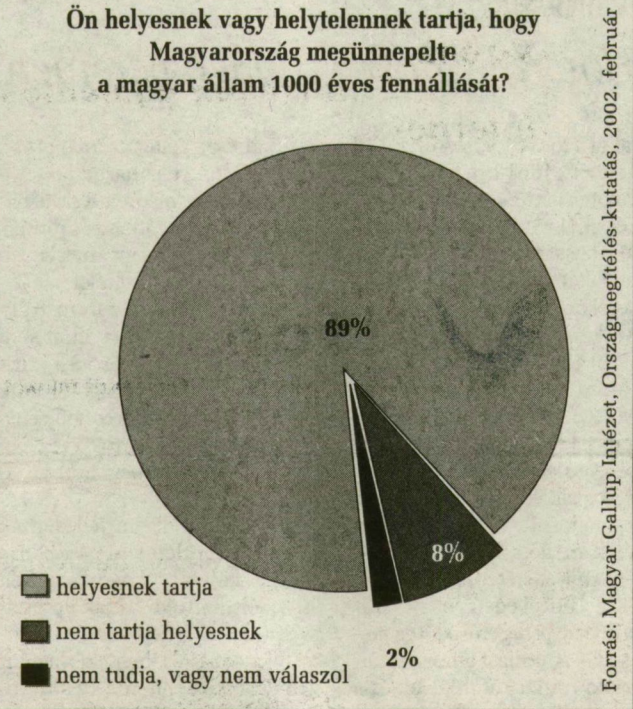
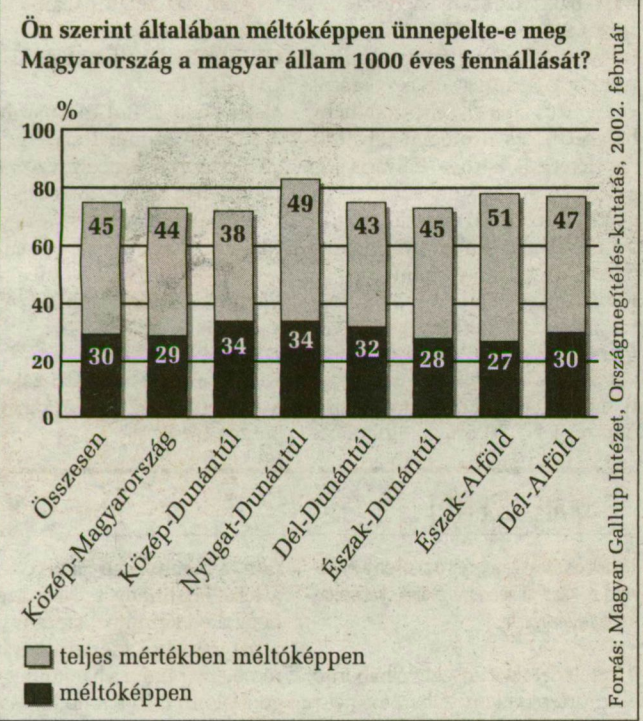
Az ember hisz ezt-azt. Gondolja így-úgy. Aztán, ha tudomást szerez erről-arról, rájön, hogy másképpen van, bizony nemritkán elcsodálkozik.

A magyarok közös, erős akaratának köszönhetően Magyarország 1000 éves. Szükség van-e ennek megünneplésére?

A millennium megünneplésére összefogott az ország. A 3193 településből 3120 kért és kapott millenniumi zászlót. Még nem ismerjük a közös erővel létrehozott új alkotások pontos számát, mégis elmondhatjuk: a határon innen és túl megmozdultak a magyar közösségek.

De vajon a nemzet akarata volt-e a nagy ünnepelés, akartuk-e mi mindannyian? Mit gondolunk erről mi, és mit mások?

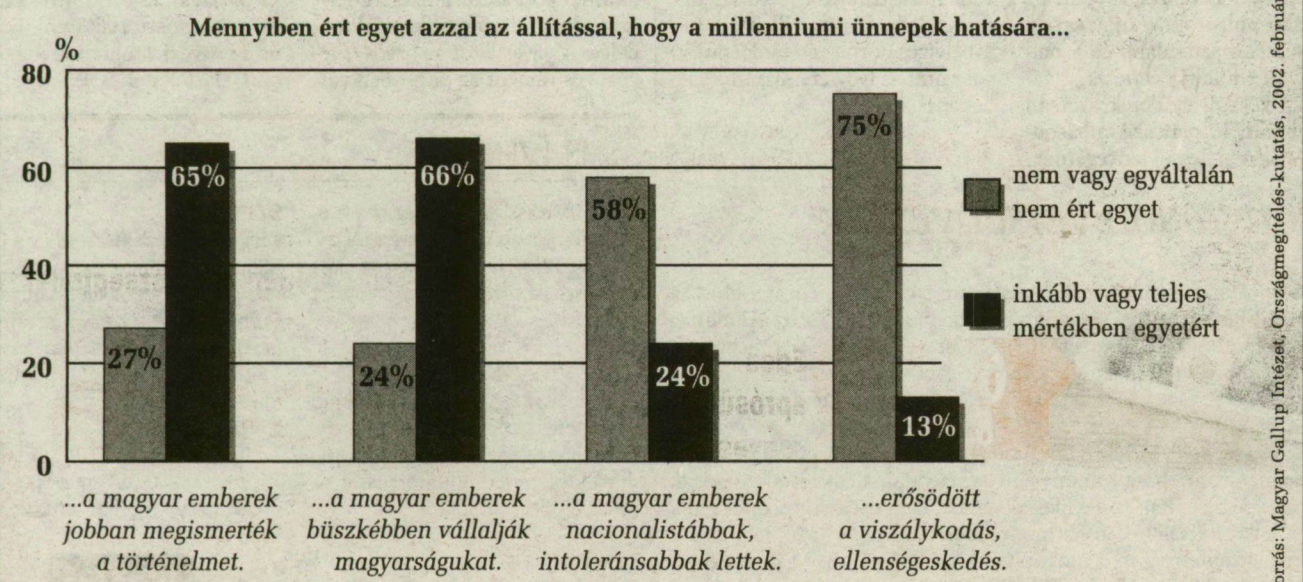
2002 februárjában felmérés készült a Millenniumi Évről. Eszerint az emberek 91%-a hallott a millenniumi ünnepségekről. Akik hallottak róla, azoknak 89%-a helyesnek tartja, hogy Magyarország megünnepelte fennállásának 1000 éves évfordulóját. Legtöbben a saját ünnepünknek éreztük a millenniumot. Az ország polgárainak többsége közösségi hagyományaink és ünnepeink újjászületésének lehetőségeként élte meg a Magyar Millennium rendhagyó évét.

Fontos-e a magyar nemzet múltja, vagy inkább felejtünk el mindent, ami nem ma történik? Jó-e felemltetni a jövőbe tekinteni?

Az ország apraja-nagyja, idősek és fiatalok, a falvak és városok lakói egyaránt támogatták az ezredév méltó megünneplését. A Millenniumi Év ünnepségsorozatára összességében elégedettséggel gondolnak a polgárok. Négyből három ember szerint Magyarország méltóképpen ünnepelte a millenniumot, és 45% véli úgy, hogy „teljes mértékben méltóképpen” ünnepeltünk. A megkérdezettek kétharmada (66%) szerint ezután az emberek büszkébben vállalják magyarságukat. Többségünkben (51%) úgy véljük, hogy a Millenniumi Év jó hatással volt a nemzeti összetartozás-tudatra. Azt pedig, hogy a millennium az intolerancia növekedéséhez vagy a viszálykodás, ellenségeskedés erősödéséhez vezetett volna, az emberek döntő többsége elutasítja.

Az összefogás ereje juttatott el bennünket eddig.

Felvételi-előkészítő

Az SZTE Médiatudományi Tanszéke és az Újságíróképzésért Alapítvány felvételi-előkészítő előadás-sorozatot hirdet kommunikáció szakra jelentkezők számára. Az előadásokat a tanszék oktatói, illetve különböző médiumok képviselői tartják. Az előadások tematikusan felölelik a felvételi során szóba jöhető tudásterületeket, valamint képet adnak az írott és az elektron-

kus sajtó médiumainak munkájáról. Az előadások időpontja: 2002. március 27–29., részvételi díja 10 ezer forint. Jelentkezni lehet az SZTE Médiatudományi Tanszéken (cím: 6725 Szeged, Tisza Lajos krt. 103., telefon: 06-62-544-366, e-mail: media@hung.u-szeged.hu, bővebb információ a tanszék honlapján olvasható: http://pri-mus.arts.u-szeged.hu/media).